

E-zine voor
Verschilmakers:
professionals en
zelfstandigen die
meer van hun
leven en werk
willen maken.

Uitgave 12
juni 2012

'Always have a
place to go.'

Robert Fritz

DE SUUKZES-KOERIER

De kunst van resultaat, invloed en voldoening

Help, we lopen vast!

Als organisatie, en als individuele Verschilmaker, wil je resultaat creëren. Er is veel geschreven over de flitsende start van dat proces. Maar wat als je onderweg stil komt te staan?

Soms stopt een motor er ineens mee, als een zuiger blijft steken. Een "vastloper" noemen monteurs dat. Als Verschilmaker heb je het vast ook wel eens meegemaakt: je weet even niet meer wat je moet doen. Dat prachtige idee lijkt ineens zinloos. Je hebt geen energie om door te gaan. En ook in organisaties strandt nog altijd een flink deel van alle veranderingstrajecten.

Oorzaken? Tips? Hier zijn er een paar:

1) Er is geen volgende halte

Alice is verdwaald in Wonderland en komt op een tweesprong de Cheshire Kat tegen. 'Welke weg moet ik nemen?' vraagt ze. 'Waar wil je heen?' vraagt de Kat. Alice geeft toe dat ze daar weinig idee van heeft, waarop de Kat zegt: 'Dan maakt het ook niet uit welke weg je kiest.'

We zijn verrassend vaak onderweg zonder te weten waarheen. Als er geen doel is, of het doel ver weg ligt en er geen tussenhaltes zijn, raken zelfs de meest gemotiveerde Verschilmakers wel eens de weg kwijt.

Vraag je af, **wat wil ik (of willen wij) ook al weer creëren?** Hoe ziet dat er ook al

weer uit? Niet per se SMART, maar helder genoeg dat je het kunt herkennen. En wat wordt de eerste tussenhalte?

2) Het doel laat je koud

Resultaatgerichte mensen blijven op koers met SMART doelen, projectschema's en to-do lijsten. Maar het is lastig anderen voor een doel te winnen als niemand er warm voor loopt. En zelf loop je dan uiteindelijk ook vast op de zinloosheid van wat je doet.

Mensen lopen warm voor dingen waar ze in geloven. Zoals Simon Sinek het mooi aangaf: Martin Luther King zei 'I have a dream', en niet 'I have a plan'.

Bedenk: **waarom willen we dit eigenlijk?** Wat brengt het ons als dit doel bereikt is? Sta jij er echt achter? Geloven de mensen in de organisatie erin? Zo nee: wat heeft het dan voor zin om ernaar te streven? Zo ja: herinner jezelf daar dan regelmatig aan.

3) Je 'jokt' over het hier en nu

Je wilt in Den Haag zijn. Je rijdt in Zwolle. Je zegt, 'Ik ben in Den Haag', en zet de motor uit. Raar voorbeeld? Toch is dat wat we vaak doen: de werkelijkheid anders voorstellen dan hij is. We negeren reële hindernissen of maken dingen juist groter dan ze zijn. We roepen 'ik kan het!' terwijl dat nog niet zo is. We houden voor onze medewerkers een pep-talk, die ze niet geloven omdat we niet de volledige waarheid vertellen.

Vechten tegen de realiteit kost energie, die je beter anders kunt gebruiken. Het onder-

Marcel Fuchs
training en coaching

mijnt het vertrouwen in onszelf en elkaar. En het maakt dat we slecht kunnen inschatten welke stappen we nog moeten zetten.

Wees gewoon eerlijk: **wat hebben we al, en wat nog niet?** Zonder te veroordelen. Leg dat beeld naast dat wat je wilt bereiken. Neem dan even pauze. Grote kans dat je direct ziet wat de volgende stap moet zijn.

‘De meeste mensen overschatten wat ze in een jaar kunnen doen, en onderschatten wat ze in 10 jaar kunnen bereiken.’

Tony Robbins

4) Je wilt te veel, te snel

We moeten veel, van onszelf en van anderen. We stellen grote doelen en willen die met zevenmijlslaarzen bereiken. We proberen veel tegelijk te verteren. Dat leidt tot stress en angst, en angst maakt dat mensen verkrampen of terugdeinzen, en daarmee vastlopen.

Een idee vanuit de Japanse *Kaizen*-aanpak: **zet kleinere stappen.** Geef jezelf (mens of organisatie) de tijd om vertrouwd te raken met nieuwe dingen, en om vaardigheden in een veilige omgeving te leren. Beloon jezelf, ook voor het feit dat je de stap hebt gezet. Ontwikkeling zit net buiten je *comfort zone*, niet kilometers daarbuiten.

5) Je trapt in het verkeerde ritme

Resultaat creëren betekent: vaart opbouwen. Als er ondanks je inspanning geen vaart in het proces komt, kun je je afvragen of je wel effectief aan het trappen bent.

Er zijn verschillende ritmes in het creatieproces. Eerst dromen, spelen met ideeën, mogelijkheden verzinnen. Daarna keuzes maken, concretiseren, hard doorwerken. Dan afronden, puntjes op de i zetten.

Ben jij zo iemand die op het laatst nog even met een nieuw ideetje komt? Of die juist doorbuffelt of keuzes forceert als de ideeën

op zijn en het tijd is om even achterover te leunen? En hoe stemt je organisatie die ritmes af? **Goede acties helpen alleen als je ze ook op het goede moment doet.**

6) Je blijft wachten op iets

Wim de Bie schreef een boek met de mooie titel: ‘Morgen zal ik mijn mannetje staan’. Morgen dus, niet vandaag.

Soms is het wijs om te wachten. Maar soms is wachten een manier om op de tribune te blijven en niet deel te nemen aan het spel. Veel mensen en bedrijven kunnen dat goed rationaliseren. “We hebben extra informatie nodig.” “De situatie is erg onzeker.”

Waar wacht jij op? En je organisatie?

Informatie, zekerheid, iets anders? **Heb je dat echt nodig, of is dit een aangeleerde reflex?** Is er een reële kans dat je datgene waar je op wacht ook krijgt, en dat dat gaat helpen? Weegt dat op tegen alle vertraging? Of moet je gewoon in de arena stappen?

Er zijn meer redenen waarom mensen en organisaties vastlopen. En natuurlijk gaan oplossingen dieper dan even in 2 pagina’s kan worden beschreven. Als je advies zoekt of wilt weten hoe jij je vermogen om resultaat te creëren (en dat van je organisatie) kunt vergroten, neem gerust contact op:

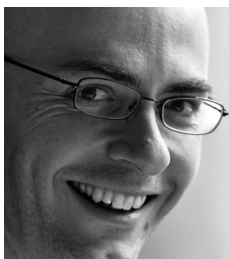
mail@marcelfuchs.nl

06-29426212

Of kijk op de website of de blog!

Ik wens je een heel mooie zomer.

MARCEL FUCHS, TRAINING EN COACHING leert verantwoordelijke professionals en zelfstandigen stevig hun plek in te nemen en zinvol resultaat te creëren.

© 2012
Marcel Fuchs
Trainer, coach,
schrijver
www.marcelfuchs.nl
mail@marcelfuchs.nl
marcelfuchs.blogspot.com